

KFRs nätverksträff kring Feedback Informed Treatment 151016 i Halmstad.

Deltagare på träffen är familjerådgivare från Halmstad, Jönköping, Uddevalla, Trollhättan, Vänersborg, Linköping, Mölndal, Kungälv och Norrköping

Efter en introduktion om Halmstads långa process med ORS/SRS har vi en presentationsrunda med fokus på var varje familjerådgivning befinner sig i FIT processen.

Innan vi går på lunch berättar Kari Markkula på förfrågan, lite om den vetenskapliga grunden till FIT. Han nämner bl.a. forskningen kring ”common factors” i psykoterapi där teorierna och de metoder dessa leder till inte är det viktigaste. I stället ligger betoningen på alliansen.

På eftermiddagen delade vi in gruppen i två för att, utifrån olika behov, samtala om FIT. Nedan följer en sammanfattning av dessa diskussioner.

En av grupperna fokuserade speciellt på *hur man kan ställa frågor som leder till feedback*. Här fanns funderingar kring FIT och att bygga relationer, hur motivera klienter till att svara på frågorna utan känsla av att de tänker ”ännu en enkät att fylla i”. Fördelar lyftes upp i att FIT är ett sätt att bygga relation, hur man kan vara till hjälp etc. Genom att arbeta med FIT visar vi explicit ett intresse av klientens upplevelse av sina problem. Vikten av frågornas karaktär lyftes fram där vissa frågor öppnar upp mer än andra och att detta kommer att påverka värdet av att använda FIT i sin verksamhet. Att FIT inte är en ”objektivitetsmätning” utan subjektiv lyftes fram. Ett dialogverktyg. Hur frågar man kring SRS? Kan man upplevas som tjatig om man ställer mer än tre frågor? Att se frågorna som en del av samtalet lyftes fram. Vad signalerar jag då jag använder FIT? Signalerar jag ett intresse, att jag verkligen vill ha svar? Med FIT är det svårt att missa hur dåligt någon egentligen mår. Genom att använda ORS och se att ingenting händer kan vi exempelvis bli varse att vi kanske har ett otydligt uppdrag.

Parallellbedömning lyftes fram och dess värde med att ha ett fokus på barnens mående. Vikten av träning på FIT lyftes fram, att man hela tiden kan utvecklas. Genom att använda etiketter kan man se vilka teman man kan behöva utvecklas inom.

Den andra gruppen fokuserade på *hur man kan inspirera och motivera exempelvis kollegor att använda FIT*. Här påbörjades samtalet kring varför vi använder FIT samt hur det kan bli då man blir tillsagd att använda FIT. Kanske kan en bra början vara att utgå från dem som är mest motiverade? Vilket stöd kan behövas? Kan det vara en idé att den som är ny är med under ett samtal med en som tidigare använt FIT? Vidare samtalades kring yttre respektive inre motivation och att FIT utifrån det kan behöva introduceras på olika sätt. Vid yttre motivation kan det vara viktigt att gå igenom idéerna med FIT, att få samtala om detta. Vid inre motivation kanske man mer skall fokusera på eventuella inre hinder, rädsla, vara obekvämd med teknik, att få göra FIT ”till sitt” osv.

Funderingar kring hur informationen kan komma att användas togs upp. Här betonades vikten av att skapa en trygghet. Att det är så att säga ”klientnära”.

Inte sällan säger de som är mer avvaktande för FIT att ”jag gör ju redan detta”. Vad blir skillnaden? Detta förde samtalet in på det som möjligtvis är det särskiljande mellan FIT och mer muntlig uppföljning. Fördelen med FIT är systematiken och att det kan vara lättare att ”fånga upp” bådas upplevelse i parbehandling. Många upplever att det bli lättare att hindra så kallade ”drop outs” och att få en bild av alliansen samt att snabbt även få en bild av måendet hos var och en.

Vid diskussionen på slutet framkom också att behoven ser olika ut och att det kan finnas behov av anordna en utbildning för de som vill komma igång med arbetet.

Nästa nätverksträff blir i april i LINKÖPING.

Vid pennen Tobias Sunnerfjell och Elisabeth Staberg.